

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

3 Nolite nocere terre & mari, neque arbo-
ribus quoadusque signemus seruos Dei nostri
in frontibus eorum. 4 Et audiuit numerum
signatorum, centum quadraginta quatuor
millia signati ex omni tribu filiorum Israeli.
5 Ex tribu Iuda, duodecim millia signati.
Ex tribu Ruben, duodecim millia signati.
Ex tribu Gad, duodecim millia signati.
6 Ex tribu Aser, duodecim millia signati.
Ex tribu Nephthali, duodecim millia signati.
Ex tribu Manasse, duodecim millia signati.
7 Ex tribu Simeon, duodecim millia signati.
Ex tribu Leui, duodecim millia signati.
Ex tribu Issachar, duodecim millia signati.
8 Ex tribu Babiloni, duodecim millia signati.
Ex tribu Joseph, duodecim millia signati.
Ex tribu Beniamin, duodecim millia signati.
9 Post haec vidi turbam magnam
quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus
gentibus, & tribibus & populis, & linguis:
stantes ante thronum, & in conspectu Agni,
amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum.
10 Et clamabant voce magna, dicentes,
Salus Deo nostro qui sedet super thronum,
& Agno. 11 Et omnes Angeli stabant
in circuitu throni & seniorum & quatuor
animalium: & cederunt in conspectu throni in
facies suas, & adorauerunt Deum, dicentes,
12 Amen: benedictio, claritas, & sapientia,
& gratiarum actio, honor & virtus, & fortitudi-
tis Deo nostro in secula seculorum Amen.
13 Et respondit unus de senioribus, & dixit
michi, Hi qui amicti sunt stolis albis, qui sunt?
& unde venerunt? 14 Et dixi illi, Domine
mi, tu scis. Et dixit mihi, Hi sunt qui vene-
runt de tribulatione magna, & lauerunt stolas
sueas, & dealbauerunt cas in sagine Agni.
15 Ideo sunt ante thronum Dei, & seruunt ei
die ac nocte in templo eius: & qui sedet in
throno, habitabit super illos. 16 Non esu-
rient neque sitient amplius, nec cadet super
illos sol, neque vltus astus. 17 Quoniam
Agnus qui in medio throni est, reget illos &
deducet eos ad vita fontes aquarum, & ab-
sterget Deus omnem lachrymam ab oculis
eorum.

C A P. VIII.

1. Et cum aperiusset sigillum septimum, factum est silentium in celo, quasi media hora.
  2. Et vidi septem Angelos statos in conspectu Dei: & data sunt illis imperia tubae.
  3. Et alius Angelus venit, & stetit ante altare, habens thuribulum aureum: & data sunt illi incensaria multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei.

I Καὶ ὅτι λινοῖς τῶν σφραγίδα τὸν ἐπειδήποτε
τοῦ εἰς τῷ εὐρεῖσθαι αἰς ἡμέρασιν 2 καὶ εἴδε τὸ
ἔπιπλον αὐτῆς, οἱ ἀντίποι Στοῦ ἑκάτεου καὶ μέσου
αὐτῆς ἔπιπλον γέγονε 3 καὶ ὤρας ἡ πρώτη τοῦ
ἐστιθμοῦ ὅπερ ἡ θυσιαστὴν ἔχον λέγειν χρυσούς
εἶδε οὐαὶ θυμελεαῖς πολλαῖς διατελεῖσθαι τοῖς
τοῖς αἰτίαις πατέρων δηλοῖ τὴν θυσιαστὴν προχωρεῖσθαι
τὸ πρότιον

¶ καὶ ἦλθεν ὁ καπος ὃς οὐ μημαίνεται τῆς προσυγένειας τοῦ γένετος τοῦ ἀγέλην, ἐπώποι τῷ θεῷ.
5 καὶ ἤκουεν ὁ ἄγγελος τὸν λεγαντὸν, καὶ ἔβαλεν
αὐτὸν εἰς τὸ πυρός τὸν θυσιακὸν, καὶ ἔβαλεν τὸν γέλοντα
καὶ ἔβαλεν τὸν τύραννον, καὶ ἔβαλεν τὸν δοκούταντα καὶ σιγόσ·
6 καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος ὃς ἔχει τὰς ἑπτὰς φλόγας,
προμέματα ἵστασι τὰς φλόγας· 7 καὶ ἦλθεν
ἔπειτας, καὶ ἔβαλεν γάλακτα ὡς πῦρ, πεμψάμενα τὸν αἰγαλα-
ων, καὶ ἔναντι τῆς πύρας κατέκανεν,
καὶ τὰς γόρτας χλωροὺς κατέκανεν. 8 καὶ ὁ διάπορος
ἄγγελος στὸν λόπον, καὶ ὡς φρέσκα καθηύδρων ἔγειρεν εἰς
τὸν παταγόνον· καὶ ἔβαλεν τὸ πεῖρον τὸ δακρύον ἀμμα·
9 καὶ ἀπῆλθεν τὸ πεῖρον τὸ πλιγατόν τὸν δακρύον,
τὸ ἔχοντα ψυχήν, καὶ τὸ πεῖρον τὸ πλιγατόν διεφθάρεται.
10 καὶ ὁ πεῖρος αὐτὸς ἦσται λόπος, καὶ ἔπειτα εἰς τὸν γύναιον
ἔπειτα μέτρανον ἀνέβησεν αἱ λεπτές, καὶ ἔπειτα εἴη τὸ
τεῖχον τὸ παταγόνον· καὶ ὅτι τὰς πηγὰς τὸν αἰγαλα-
ων τὸν ὄντα τὸν ἀστέρας λέγεται ὡς φύσιδος· καὶ ἔβαλεν
τὸ πεῖρον τὸ δακρύον εἰς αὐλαῖς, καὶ πελεὶ τὸν ἀστέραν
ἀπίσταρεν εἰς τὸν ὄντα πεῖρον, ὃν ὑπέκρατησεν. 12 καὶ ἦ-
τι ποιεὶς ἀγγέλος εἰπαλόποτος καὶ ἔτελλεν τὸ πεῖρον τὸν γύναιον,
καὶ τὸ πεῖρον τὸν παταγόνον τοῦ πεῖρον τὸν ἀστέραν, ἵνα
ἀποπειθῇ τὸ πεῖρον μάτια, καὶ ἔπειτα μὲν φάνετο τὸ πεῖρον
μάτια, καὶ ὥστε ἐμοιῶσεν. 13 καὶ ἦσθαι, καὶ πολυτελεῖ
όντος αὐτοῦ πινακίδην ἣν μετανεγκύματα, λεγοντας ταῦτα
μαρτίου τοὺς οὐαὶς, εἰδὲ, εἰδὲ τοῖς καπιτοῦσι τὸν θεόν τὸν
γέλοντα τὸν παταγόνον φωναῖς τοῦς φλόγας τὸν γέλοντα τὸν παταγόνον
τὸν παταγόνον φλόγας.

Κεφ. 9.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔπειτας, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν γέλοντα τὸν
τὸν συνεργὸν πεπλοκόποτον τῶν γέλων, καὶ ἔδειπνον αὐτῷ ἡ
κατῆσται τὸ φρέσκον τῆς ἀβύσσου. 2 καὶ λιώσθη τὸ
φρέσκον τῆς ἀβύσσου, καὶ ἦλθεν καρπὸς ὃν τὸ φρέσκον ὡς
καρπὸν καρπίνην καρπίνην καὶ ἔπειτα εἰς τὸν γέλοντα καὶ ὁ αὐτὸς
εἰς τὸν γέλοντα τὸ φρέσκον. 3 καὶ ἐν τῷ καποτῷ τὸν γέλοντα
τοῦ ἀρπίδες εἰς τὸν γέλοντα, καὶ ἔδειπνον αὐτῷ τὸν γέλοντα, ὡς
ἔρχοντας ὁ σκοτώποι τὸν γέλοντα. 4 καὶ βρέπη
αὐτὸς τὸ μὴ ἀδικήσασθαι τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν
γέλοντα, εἰς τὸν διερρεύει μὲν τοῖς αἱδημοτικοῖς μόνος εἰ-
ποντες τὸν γέλοντα τὸν στραγγίδα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν
γέλοντα.

5 καὶ ὁ δέκατος αὐτῶν ἦν μὲν δοτούμενον αὐτοῖς,
δοτούμενον, καὶ φέρειν ἀπὸ αὐτῶν τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα
τὸν γέλοντα, καὶ φέρειν ἀπὸ αὐτῶν τὸν γέλοντα. 7 καὶ
ἔμισταν τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα,
τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα τὸν γέλοντα.

4 Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu Angelorum coram Deo.
5 Et accepit Angelus thuribulum aureum, & implevit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua & voces & fulgura & terra motus magnus. 6 Et septem Angelorum qui habebant septem tubas, preparaveruntse ut tuba canerent 7 Et primus Angelus tuba cecinavit, & facta est grando & ignis, missa in languine: & missus est in terram, & tertia pars terrae combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & omne solum viride combustum est. 8 Et secundus Angelus tuba cecinavit: & tanquam mons magnus igne ardens, missus est in mare, & facta est terria pars mari, sanguis: 9 Et mortua est terria pars creaturae eorum, qua habebant animas in mari & tertia pars narium interire. 10 Et tertius Angelus tuba cecinavit, & cecidit de celo stella magna ardens tanquam fascula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum. 11 Et nomen stellæ, dicitur Absinthium, & facta est tertia pars aquarum in Absinthium & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amare facti sunt. 12 Et quartus Angelus tuba cecinavit: & percussa est tertia pars loli, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & dicimus similiuer. 13 Et vidi & audii vocem vienii aquilæ volantis per medium celorum, dicentis, voce magna, Vix, vix, vix habitantibus in terra: de ceteris vocibus tubæ triunum Angelorum qui erant tuba canituri.

CAP. IX.

1 Et quintus Angelus tuba cecinavit, & vidi stellam de celo cecidisse in terram, & data est ei clavis putri abyssi. 2 Et aperuit putrum abyssi: & ascendit fumus putri, sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est sol & aer de fumo putri. 3 Et de fumo putri exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terræ: 4 Et præceptum est illis ne laderent solum terræ, neque omac viride, neque omnem arborē; nisi tantum homines qui non habent signum Dei in frontibus suis. 5 Et datum est illis ne occiderent eos: sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionum cum percussit hominem. 6 Et in diebus illis querentes homines mortem, & non inuenientes: desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. 7 Et similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: & super capita eorum tanquam coronæ, similes auro: & facies eorum velut facies hominum.

HHHij